

Enhedslisten er i udgangspunktet positiv over for forslag, som kan styrke borgernes retssikkerhed over for det offentlige. Enhedslisten vil også gerne være med til, at der bliver set lidt mere sammenhængende på denne problemstilling, sådan at der også sker en forbedring af borgernes retssikkerhed f.eks. inden for det sociale område og arbejdsmarkedsområdet. Her er der ofte tale om borgere, der står i en svagere position over for systemet end de personer, der fører sager mod skattevæsenet. Det gælder de arbejdsløse, der administrativt bliver idømt en kæmpe bøde af staten for mindre forseelser. Det gælder modtagere af kontanthjælp eller arbejdsløshedsdagpenge, som tvinges ud i det ene meningsløse tvangsaktiveringstilbud efter det andet, og der kunne nævnes mange andre eksempler. De er ikke på nogen måde sikret advokatbistand eller andet i forhold til at køre sager over for systemet. Derfor ser Enhedslisten meget positivt på regeringens plan om, at der gennemføres en sammenhængende analyse af hele området. For Enhedslisten at se er der ikke nogen tvivl om, at der er brug for en markant forbedring af borgernes mulighed for at få fri proces og gratis retshjælp, samtidig med at vi skal fastholde, at myndighederne har pligt til at sikre, at borgerne til hverdag får det, de har ret til, og i øvrigt får en grundig instruktion i, hvordan og hvor de skal klage, hvis de er utilfredse med de afgørelser, som myndighederne kommer med.

I den sammenhæng kan det selvfølgelig undre, at man sådan tager et enkelt område ud, at det skal hives særligt frem og behandles på en særlig måde, og at det haster mere end alle de andre områder, hvor vi ved, at borgernes retssikkerhed ikke er god nok. Det ændrer dog ikke ved, at Enhedslisten i Folketinget stemmer for enhver forbedring, og det gør Enhedslisten også i denne sag.

Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at udviklingen på dette område følges meget nøje, og er derfor tilfreds med, at regeringen i sine ændringsforslag blandt andet indfører en revisionsbestemmelse og sikrer, at der bliver gennemført en evaluering af ordningen.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 2, 5 og 6, imod ændringsforslag nr. 3 og hverken for eller imod ændringsforslag nr. 1 og 4.

Socialdemokratiet bemærker, at den enkelte skatteborgers retssikkerhed i skattesager er et afgørende omdrejningspunkt for at sikre retfærdighed i samfundet. Derfor nedsatte den tidligere SR-regering Omkostningsdækningsudvalget i 1999 for at få en grundig analyse af hele området og for at få et velgennearbejdet beslutningsgrundlag, der bedst muligt kan sikre borgernes retssikkerhed på skatteområdet. På trods af forskellige holdninger og udgangspunkter i det udvalg, som blev sammensat efter drøftelse med Folketingets partier, nåede udvalget frem til enige indstillinger og anbefalinger til Folketinget om den fremtidige lovgivning. Socialdemokratiet og et flertal i Folketinget tilsluttede sig de konklusioner, som et grundigt udvalgsarbejde fremkom med i betænkning nr. 1382/februar 2000. Betænkningens konklusioner og enige indstillinger blev således omgående fulgt op af SR-regeringen med den lovgivning, der i dag gælder på området.

Nogle af hovedkonklusionerne fra udvalgets arbejde var, at der i forbindelse med omkostningsdækning skulle tages hensyn til både de tilfælde, hvor sagsøger vandt, og de tilfælde, hvor sagsøger tabte en sag. Ydermere skulle der i sager af principiel karakter gives 85 pct. omkostningsdækning, såfremt det var myndighederne, der ankede sagen, efter at skatteyder havde vundet sagen ved en underliggende instans. Det bredt sammensatte udvalg afviste i enighed at yde 100 pct. omkostningsgodtgørelse. Som det fremgår af betænkningen, fremførte udvalget en række begrundelser for at afvise fuld omkostningsdækning, som regeringen nu foreslår. Bl.a. fremførte udvalget, at det er en umulighed at sondre i medholdsprocenten, faren for honoraroppustning samt det omfattende bureaukrati, som dette måtte medføre – og uden udsigt til at forbedre den enkelte skatteborgers retssikkerhed. Endvidere påpegede udvalget, at tunge sager typisk ikke omhandlede den almindelige lønmodtager, men snarere virksomheder, der selv kunne bære en andel af omkostningerne. Og endelig pegede et enkelt udvalg på faren for en eksplosion i antallet af sager, såfremt der blev givet adgang til 100 pct. omkostningsgodtgørelse i sager, der vindes i overvejende grad, uden at dette ville forbedre retssikkerheden.

Endvidere er det vigtigt at være opmærksom på, at omkostningsdækningsreglerne alene er et supplement til de regler, der gælder for retssager